

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Οι «ιερές αγελάδες»
και η «πλέμπα»

Σε μια ...κανονική κοινωνία θα ήταν αδιανόητο. Αλλά στην Ελλάδα δεν είναι αδιανόητο, γιατί δεν είμαστε μια κανονική κοινωνία: Κάθε μήνα, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία για την ανεργία, περίπου 30.000 εργαζόμενοι του ιδιωτικού τομέα μένουν άνεργοι. Και ουδείς ασχολείται, ουδείς το κάνει θέμα. Αντιθέτως, ανάγεται σε μείζον ζήτημα ακόμα και το ενδεχόμενο να υπάρξουν μερικές χιλιάδες απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων...

Του
**ΜΠΑΜΠΗ
ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ**

λόκληρη κοινωνία βασανίζονται, γιατί το πολιτικό σύστημα δεν θέλει να βάλει χέρι στο τέρας του δημοσίου, που το ίδιο δημιούργησε. Γιατί, ακόμα και τώρα, κοντά τρία χρόνια αφότου ξέσπασε η κρίση, το πολιτικό σύστημα δεν θέλει να συγκρουστεί με την κομματική πελατεία του και αρκείται σε ουσιαστικά ανώδυνες αψιμαχίες με το συνδικα-

λιστικό κατεστημένο των ΔΕΚΟ και του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Το κωμικοτραγικό της ιστορίας είναι ότι κυρίως το ΠΑΣΟΚ αλλά και η ΝΔ δείχνουν αν μην αντιλαμβάνονται ότι οι παλιοί «κομματικοί πελάτες» τους έχουν ανοίξει ήδη πανιά για το «πιο ασφαλές λιμάνι» του ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος έχει ανοίξει μια τεράστια αγκαλιά, για όλα τα παράλογα προνόμια κι όλο τον συντεχνιασμό...

Λόγοι κοινωνικής δικαιοσύνης αλλά και η απλή λογική λένε ότι δεν μπορεί να βγει ο λογαριασμός ούτε να υπάρξει βιώσιμη λύση, αν δεν μειωθεί το κράτος. Κάτι που, αν είχε γίνει με σχεδιασμό και σύνθεση από την αρχή, ίσως η σημερινή κατάσταση να μην ήταν τόσο δραματική. Τι λείπει; Η αποφασιστικότητα, ο ρεαλισμός και η τόλμη.

Λόγοι κοινωνικής δικαιοσύνης αλλά και η απλή λογική λένε ότι δεν μπορεί να βγει ο λογαριασμός ούτε να υπάρξει βιώσιμη λύση, αν δεν μειωθεί το κράτος. Τι λείπει; Η αποφασιστικότητα, ο ρεαλισμός και η τόλμη

Ο παραλογισμός αγγίζει τα όρια της τρέλας, αν αναλογισθεί κανείς ότι η κρίση χρέους που αντιμετωπίζει η χώρα έχει προκληθεί σε σημαντικό βαθμό εξαιτίας των δαπανών του δημοσίου. Και γίνεται κανονική τρέλα, αν συνειδητοποιήσει κανείς ότι μια κυβέρνηση, τρία κόμματα και καμιά εικοσαριά υπουργοί, προσπαθούν κόβοντας κάτι από 'δώ και κάτι από 'κεί να βγάλουν τα περίφημα 11,5 δισ. Και ενώ είναι φανερό ότι δεν βγαίνει ο λογαριασμός, συνεχίζει να επιδεικνύεται μια εμμονή στην περικοπή δαπανών οι οποίες έχουν κυρίως συμβολικό χαρακτήρα και πολύ λίγο ουσιαστικό, αφού δεν εξασφαλίζουν σημαντικά ποσά.

Ολοι αναγνωρίζουν ότι το πρόβλημα είναι η δημόσια σπατάλη, αλλά όλοι αφήνουν τον ιδιωτικό τομέα να πληρώνει το μάρμαρο κι όλοι αφήνουν ανέγγιχτη τη βασική αιτία της κρίσης, που παραμένουν οι δημόσιες δαπάνες. Μια ολόκληρη οικονομία και κατ' επέκταση μια ο-

μεία.

Ο μόνος τρόπος να μην καταφύγει η κυβέρνηση στο επαχθές και άδικο μέτρο των οριζόντιων περικοπών είναι να μειώσει αποφασιστικά τον δημόσιο τομέα και να χτυπήσει τη φοροδιαφυγή. Όλα τα άλλα μοιάζουν πια με άσφαιρα πυρά και απλές ασπιρίνες. Και γίνονται ακόμα πιο προκλητικά κάτω από το βάρος της αθροιστικής λειτουργίας των συνεπειών της κρίσης. Και δεν είναι μόνο η μείωση του αριθμού των πλεοναζόντων δημοσίων υπαλλήλων. Είναι και ο εξορθολογισμός των δημοσίων υπηρεσιών και οργανισμών. Οι συγχωνεύσεις και οι καταργήσεις των καταφανώς άχρηστων οργανισμών, σε συνδυασμό με την ενίσχυση εκείνων που είναι χρήσιμοι στο κοινωνικό κράτος, πρέπει να είναι άμεση προτεραιότητα για την κυβέρνηση, και για ουσιαστικούς και για συμβολικούς λόγους...

ΑΡΘΡΟ

Ηρθε η ώρα να ξεκινήσουμε
την εθνική μας αντιεπίθεση

Του
**ΑΝΤΩΝΗ
ΜΠΕΖΑ***

Το πραγματικό δίλημμα που έχουμε μπροστά μας δεν είναι το δίλημμα «μνημόνιο ή αντιμνημόνιο», όπως έντεχνα επιδιώκουν να περάσουν, κυρίως ο ΣΥΡΙΖΑ αλλά και άλλες πολιτικές δυνάμεις. Το δίλημμα αυτό έχει απαντηθεί με λάθος τρόπο από το ΠΑΣΟΚ το 2010, όταν η Νέα Δημοκρατία και ο Αντώνης Σαμαράς ήταν σθεναρά απέναντι.

την Αθήνα.

Μόνο με πολιτική σταθερότητα θα γίνουν επενδύσεις, θα ανακάμψει η απασχόληση και θα τονωθεί η κατανάλωση. Και επειδή η πραγματική μάχη, κατά τη γνώμη μου, δεν είναι η δημοσιονομική αλλά η μάχη των διαρθρωτικών αλλα-

γών, εμείς οι ίδιοι θα πρέπει να προασπίσουμε τα εθνικά μας συμφέροντα και να βρούμε την τόλμη -ως πολιτικό προσωπικό- για να αλλάξουμε τη δομή της οικονομίας μας ώστε να γίνουμε περισσότερο ανταγωνιστικοί και να αλλάξουμε ταυτόχρονα το πολιτικό σύστημα.

Το πραγματικό δίλημμα είναι πώς θα αποκτήσουμε την ετοιμότητα και την αποτελεσματικότητα, για να επαναδιαπραγματευθούμε το μνημόνιο -διαδικασία που δεν θα είναι στιγμιαία αλλά συνεχής- και να διαχειριστούμε τις κοινωνικές και οικονομικές συνέπειές του. Το πραγματικό δίλημμα είναι πώς θα αποκτήσουμε ένα ξεκάθαρο σχέδιο δεκαετίας, για να επισπεύσουμε την έξοδο της Ελλάδας από την κρίση και τη διεθνή κηδεμονία, για να διασφαλίσουμε την ισότιμη παρουσία μας στην Ευρώπη και να προετοιμάσουμε τη στροφή στην πραγματική οικονομία.

Η απάντηση, λοιπόν, σε αυτό το δίλημμα είναι ξεκάθαρη. Η τωρινή κυβέρνηση και η τωρινή Βουλή αποτελούν την τελευταία ευκαιρία, γι' αυτό και είμαστε καταδικασμένοι να πετύχουμε. Τα ανοικτά μέτωπα στο πεδίο της οικονομίας, όπως οι αποκρατικοποιήσεις, η διασφάλιση της ρευστότητας και η δημιουργία ενός νέου φορολογικού συστήματος, είναι πολύ συγκεκριμένα και χρειάζεται να κινηθούμε σοβαρά και συγκροτημένα: Καμιά όμως αλλαγή, καμιά κυβερνητική πρωτοβουλία, δεν θα έχει προοπτική και αποδοχή από την κοινωνία εάν δεν φροντίσουμε ταυτόχρονα για την εμπέδωση του αισθήματος δικαίου και την ενδυνάμωση του ήθους στην πολιτική διακυβέρνηση. Εάν δεν αλλάξουμε δηλαδή, άμεσα, το πολιτικό σύστημα και τη δημόσια διοίκηση. Με κινήσεις σαν και αυτές για τις οποίες δεσμεύθηκε ο πρωθυπουργός Αντώνης Σαμαράς, όπως η αλλαγή του νόμου περί ευθύνης υπουργών.

Ολα αυτά προϋποθέτουν, βέβαια, ότι θα γίνει αποδεκτή η επιμήκυνση του χρόνου της δημοσιονομικής προσαρμογής, αφού η χώρα βρίσκεται σε υφεσιακό σοκ συρρίκνωσης της κατανάλωσης και των επενδύσεων. Οποια, όμως, ένεση δημοσιονομικής χαλάρωσης και να υπάρξει, αυτή θα είναι πρόσκαιρη και εφήμερη. Η λύση δεν μπορεί να έλθει από τις Βρυξέλλες και το Βερολίνο. Η λύση θα έλθει κυρίως από

Οι δηλώσεις της νέας κυβέρνησης, των πολιτικών αρχηγών των κομμάτων που τη στηρίζουν και των στελεχών της, συνάδουν με το κοινό αίσθημα, αφού περιγράφουν με αλήθεια την πραγματική κατάσταση της χώρας και αναφέρονται στην αποκατάσταση των ακραίων αδικιών και λαθών που έχουν συντελεστεί τα τελευταία χρόνια σε βάρος των χαμηλών και μεσαίων εισοδημάτων.

Παράλληλα, οι πρώτες κινήσεις που έχουν αποφασιστεί είναι τολμηρές και δίνουν την αίσθηση μιας νέας αρχής. Προωθούν τις θεσμικές ανατροπές, γι' αυτό που πολύ εύστοχα ονομάστηκε νέα μεταπολίτευση. Αλλάζουν το αίσθημα της εθνικής αποτυχίας. Εμπνέουν εμπιστοσύνη και προσφέρουν την αισιοδοξία ότι θα κερδίσουμε το στοίχημα της επόμενης ημέρας. Αισιοδοξία και ελπίδα, όχι όμως ψευδαισθήσεις. Είναι ρεαλιστικές και θα φέρουν άμεσα και χειροπιαστά αποτελέσματα. Οχι μεγάλα λόγια, αλλά συγκεκριμένα μέτρα που θα βελτιώσουν τη βεβαρυμένη καθημερινότητα των νοικοκυριών. Οι πολίτες δεν πρόκειται να συγχωρήσουν καμία άλλη διάψευση των προσδοκιών τους.

Τέλος, δίνουν το μήνυμα, και στους εταίρους μας και στις αγορές, ότι αυτή η κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να προχωρήσει ταχύτατα σε μεγάλες τομές. Να κερδίσει τον χαμένο χρόνο και να κάνει αυτά που έπρεπε να είχαν γίνει από καιρό. Αρκετά δυσφημίσαμε οι ίδιοι τον εαυτό μας. Αρκετά μας ειρωνεύτηκαν οι ξένοι. Καιρός είναι, με όρους συλλογικής αξιοπρέπειας, να ξεκινήσουμε τη δική μας αντιεπίθεση, την εθνική μας αντιεπίθεση.

* Ο Αντώνης Μπέζας είναι βουλευτής Θεσσαλονίκης της Ν.Δ.